

փոխադրութեան ժամանակ հաղորդուած էր Մեծ հիմնադրին հայրենաշունչ ոգիով: Այս առթիւ բանախօսը ցուցուց ներկաներուն Մխիթարայ գանկին լուսանկարը որ անհատաւորիքն անհղծ մնացած էր ժամանակի քայքայիչ զօրութենէն: Բանախօսը նուիրեց նաեւ վարժարանի Տեսչութեան Սեւանայ կղզեակին մէկ շատ յաջող նըկարը՝ որ վերջերս ստացած էր Հայաստանէն: Տեսիլքը, որով Մխիթար հաղորդուած էր երկընդին հետ լուսնակ գիշերով մը, Սեւանայ վանքի տպաւորիչ լուսնութեան եւ բանաստեղծականութեան մէջ, թող միշտ խրախոյս ըլլայ, ըսաւ, Մուրատեան աշակերտութեան:

Բանախօսութենէն վերջ Վ. Բաժնապետ Բ. շնորհակալութիւն յայտնեց յարգելի Տոբթորին եւ յաջողութիւն մաղթեց Մխիթարայ յաջորդներուն՝ որոնք անձնուիրաբար զոհուած են հայ մանկտուայ դաստիարակութեան, եւ ցեղին դժուարագոյն վայրկեաններուն իրենց բոլոր ուժերը տրամադրած են հիմնադրին հետապնդած գաղափարականին իրականացման համար:

Յ. ՏՈՊԱՃԵԱՆ

ՍԵՒՐԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

«L'ordre» թերթէն (30-3-31)

Երէկ Սեւրի մէջ կ'ընդունէին...

Կ'ընդունէին Պարոն Ժիւսթէն Կոտար, նախկին նախարար, Ժերակուտական Rhôneի, եւ Տիկին Ժիւսթէն Կոտար: Հայկական գաղութը հրճուածի մէջ է, եւ իրաւունք ունի հրճուելու. քիչ ատենէն իր վարժարանը պիտի բարձրաւայ Հայկական կաճառի բարձրագոյն ուսուցման պաշտօնական աստիճանին. քիչ ատենէն պիտի հաստատուի բարոյական եւ քաղաքական գիտութեանց Հայկական կաճառ մը՝ կենսական իրականութիւն մը գաղութին համար:

Գէթ այս է որ Պրն. Խանգատեան եռանդով խնդրեց Պ. Ժիւսթէն Կոտարէն, վերջացնելով իր այնքան ճշգրիտ եւ փաստացի պատմականը՝ այս քաջ եւ նահապետական ժողովրդեան մասին:

«Քիչ ատենէն, ըսաւ, հաճոյքը պիտի ունենանք հոս հաւաքուած տեսնելու այն ֆրանսացի անդամները որոնք հաւանած են մեր կաճառին մաս կազմելու. Պ. Պ. Պարթու, Լէյկ, Վիկտոր Պէնար, Շարլէթթի, Հանրի Պարտոյ, Հանրի Լորէն եւայլն... Տնտեսական տաղանդակն ընդհանուր վիճակը եւ ներկայ գործադրութիւնը

կը պարտաւորեն զմեզ նախ եւ առաջ կազմելու մեր բարոյական եւ քաղաքական գիտութեանց կաճառը: Սիրելի՛ Պ. Նախարար, յանուն Հայկական վարժարանին, պատիւ ունիմ խնդրելու Ձեռնէ որ շուտով կազմէք այս կաճառը: Նկատելով որ Ձեր բովանդակ քաղաքական կեանքի ընթացքին չէք դադրած պաշտպանելէ փոքր ազգերու իրաւունքը, վստահութիւնն ունիմ որ...»:

Արդարեւ ինչպէս մերժել այսպիսի խնդրանք մը, խմբագրուած մանաւանդ խանդավառ ֆրանսասէրէ մը՝ ինչպիսին է Հրամանատար Խանգատեան:

Պ. Ժիւսթէն Կոտար խոստացաւ... Ան խոստացաւ ճառի մը մէջ՝ զոր կը ցաւիմ հոս չկարենալ արտատպելուս, տեղի սղութեան պատճառաւ: Իր հրապուրիչ ճառով, հոգեկան, հրմտալից, յուզիչ եւ յուզող միանգամայն, «Ձեր պահանջները երեսփոխանական Ժողովին պիտի ներկայացնեմ» ըսաւ ան: Բայց եւ պիտի չըթոյլատրեմ անոնց այս տարապայման չափաւորութեան ձեւը, պիտի պահանջեմ ազնուօրէն՝ բայց բովանդակ իշխանութեամբս՝ ստանալու համար ֆրանսական կառավարութեան ինչ որ դուք կը խնդրէք իրմէ յանուն Ձեր ազգակիցներուն: Պէտք չէ մոռնալ որ եռադոյնը որ Ձեր երգիքին տակ փոխարինած է շուշանազարդ դրօշակին, կը նշանակէ ազատութիւն, հաւասարութիւն եւ եղբայրութիւն ոչ միայն ֆրանսացիներուն՝ այլ նաեւ բովանդակ աշխարհի համար, մանաւանդ անոնց՝ որ տառապած են»:

Ծափերու որոտում մը ողջունեց այս բառերը: Աշխատանքի նախկին նախարարը ապացուցուց յետոյ թէ ինչպէս հին ժամանակներէ ի վեր Հայութիւնը քաջասիրտ, աշխատասէր եւ ուղղամիտ ժողովուրդ մ'եղած է իր բարձր կըրթութեամբ եւ իր գործունեայ նկարագրով: Կը բողբէ Լոզանի դաշնագրով անոր հանդէպ եղած անիրաւութեանց համար եւ կը վերջացնէ հայ պատմաբանի մը՝ Յովհաննէս կաթողիկոսի հիշատակի մէկ վկայութեամբ. «Պէտք է որ մեր սըրտերուն մէջ փայլի արդարութեան ճամբարիտ Արեգակը, ապա թէ ոչ պիտի ընկղմինք...»:

Ժողովրդական երգեր՝ երգուած աշակերտութեան կողմէ, ճոխ հիւրասիրութիւն մը՝ եւ վերջալոյսի փափկութեան մէջ կը բռնենք Բարիզի ճամբան, յուզուած այն բարեկամական ջերմեռանդ մթնոլորտէն՝ որ ամէն անգամ միասին կը տանինք Հայկական վարժարանէն, եւ ուր սակայն մենք ալ մերը կը ձգենք...:

ԳԻՍ ԱԼԷՆ

ԲԱՆԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Մարտ 15ին, Մուրատեան վարժարանի մեծաւոր Գեր. Հ. Յովհաննէս Վրդ. Թորոսեան հմուտ եւ շահեկան բանախօսութիւն մը կատարեց հաստատութեան դահլիճին մէջ, նիւթ ունենալով իտալական ազգային դասական բանաստեղծութեան հայր «Տանդէ»ն, իր ժամանակը եւ իր գրական հրաշակերտը:

Յարգելի բանախօսը պերճ եւ գունագեղ յառաջաբանով մը բացատրելէ վերջ ներկաներուն Ժ. Գ. դարու իտալական քաղաքական կեանքը իր բազմաթիւ հասարակապետութիւններով եւ կիսանկախ իշխանութիւններով, իր յարաճուն կոչիւններով ընդգծել գերմանական կայսրութեան եւ Պապական իշխանութեան, յիշեց Թոսքանա իր անգուգական «Ֆիրենցէ»ով՝ իբր կեդրոն գեղարուեստի եւ գրականութեան:

Հոն էր ծնած նաեւ Տուրանդէ կամ Տանդէ Ալիկիէրի համեստ ընտանիքէ մը 1265ին, եւ որ յետոյ պիտի անմահանար եւ անմահացնէր նաեւ իր ծննդավայրը իր «Աստուածային կատակերգութիւն» գրական հրաշակերտովը:

Իր առաջին սէրը խզուած «Պէտմիքիչ»ի վաղաժամ մահով, իր հայրենիքին կարծօղը ուրկէ ստիպուած էր հեռանալ իբր պատիժ իր ցոյց տուած հակապապական քաղաքական գործութեան, մարդոց հանդէպ իր ունեցած անուշութիւնն ու համակրանքը մղեցին զինքը հիւսելու իր գրական կոթողը՝ բաժնուած երեք գլուխներու, Գժոխքին, Քաւարանին եւ Արքայութեան, որոնց պարունակներուն մէջ յիշած կամ գետեւտած է փոխի ի փոխ իր հակառակորդները կամ բարեկամները սահմանելով անոնց համապատասխան պատիժներ կամ վարձատրութիւններ ըստ իրենց մեղքերուն կամ անաքինութեանց, եւ ուր անմահացուցած է վերջապէս իր առաջին եւ գրեթէ պղատոնական սէրը՝ «Պէտմիքիչ»ն:

Աստուածային կատակերգութեան մէջ Տանդէ ոչ միայն ի յայտ կը բերէ բազմակողմանի հանճար մը իր ունեցած հմտութեամբ չափադիտական, աստղաբաշխական, կրօնական, գիտական, գրական, երաժշտական եւ գեղարուեստական ուսումներու մէջ, այլեւ առաջին անգամ ըլլալով կը խզէ կապը աւանդութեան հետ՝ փոխարինելով լատիններէնի տեղ Թոսքանայի ժողովրդական բարբառը, որ յետոյ պիտի ըլլար արդի գրական իտալերէնի պաշտօնական լեզուն:

Մեծաւոր վեր. Հ. Յովհաննէս Վրդ. ի բանա-

խօսութենէն վերջ, վարժարանին աշակերտները երգեցին կոմիտասեան քառաձայն երգեր - Իմ չինարի եարը, Սարէն կու գայ ձիաւոր, Ահա ելաւ լուսին արծաթ եւն. - ղեկավարութեամբ երաժիշտ Պ. Գուրգէն Ալէմհահի, Ն. Ա. Վենետկոյ Մուրատ - Ռափայէլեան վարժարանին, որ ինչպէս ծանօթ է թերթիս ընթերցողներուն, վերջերս այնքան փայլուն կերպով աւարտեց Միլանոյի երաժշտական համալսարանը: Հոս կ'արժէ գնահատել համակրելի եւ երիտասարդ երաժիշտը՝ որ համեմատաբար քիչ ժամանակի մը մէջ ձեռք բերած էր զգալի յաջողութիւն մը, շարկապելով աշակերտութիւնը երաժշտական սիրով եւ գիտակցութեամբ:

Կը մաղթենք իրեն լուսաւոր ապագայ մը:

Յ. ՏՈՊԱՃԵԱՆ

Այս առթիւ պիտի յիշենք թէ վեր. Հ. Յովհաննէս Վ. Թորոսեան նախապէս ուրիշ հմտալից բանախօսութիւն մ'ալ կատարած էր, զուտ ազգային մատենագրական նիւթի մը շուրջ «Կոչիւն, իր գործը եւ իր ժամանակը», որ ամբողջովին քննութիւն եւ լուսաբանութիւն է զանազան կարեւոր հարցերու՝ Կորիւնի անձին եւ գործին նկատմամբ:

Ուրախ ենք յայտարարելու թէ հաճոյքը պիտի ունենանք թերթիս հետագայ թիւերուն մէջ մեր ընթերցողներուն ներկայացնելու վեր. Հօր այդ հետաքրքրական բանախօսութիւնը:

ԻՄԲ.

ՆՍՋԱՏԱԿՆԵՐՈՒ ՏՕՆԸ Ի ՄԻԼԱՆ

Ապրիլ 25ին Միլանի Մխիթարեան Ուսանողարանին մէջ տեղի ունեցաւ Ապրիլեան Նահատակներու տօնը, կազմակերպուած Մ. Հ. Ո. Միլանի կողմէն:

Տեղւոյ գաղութին մեծամասնութիւնը ներկայ էր. սգահանդէսը կը բանար Միլանեան նախագահ Պ. Ռ. Ճանիկեան, բացատրելով ներկաներուն օրուան նշանակութիւնը, եւ ի նշան յարգութեան մեր անմահ նահատակներուն հրաւիրեց ամէնքը պահ մը յոտնկայս ամփոփուիլ:

Յաջորդեց Gounodի Ave Mariaն որ հոգիները մեղամաղձ ազդեցութեամբ համակեց:

Պ. Հ. Թախթաճեան, պատմական ակնարկով պատկերացուց հայուն դարաւոր ակնկալութիւնները՝ որոնց համար ան զոհած էր ամէն ինչ,